

— Τὴν Πλάκην ἐπαίθη τὸ πρῶτον ἀπὸ ἑλληνικῆς σκηνῆς «Ἡ Ζηλιάρα», τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Bissou κατὰ μετάφρασιν γνωστοῦ κυρίου κρυπτομένου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δελαγασμάκη.

— Περὶ τοῦ ἔργου εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὸν Λουκιανὸν ὑπεδύθη ὁ Δαμάσκος ἐπαίξεν ὅπως πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμαλείας καὶ χάριτος μὴ τὴν διαφοράν ὅμως ἐπιβίους τοῦ τοῦσ ὁλοῦσ τοῦσ κόβει μὴ τὸ ἴδιον καλλιτεχνικὸ φάλλισι.

— Τὸν Μπρούνον ὑπεδύθη ὁ Καζούρης ἐπαίξεν καλῶς, θὰ ἐπαίξει δὲ καλλίτερα εἰάν ἔλασκον αἰ ὑπερβολαὶ καὶ ἴδιως εἰς τὰς σκηνὰς καθ' ἕξ ἀκροάσεων χωρὶν αἰ ὄθθεν οἰκογενειακαὶ τεχνικαὶ καὶ ἐπίκειται διαζύγιον. Τοῦ παρατηρούμεν δὲ ὅτι οὐδαμοῦ οὐδεὶς φορεῖ τοιοῦτον νυκτικὸν σκούσον, εἰμὴ μόνον ὁ Φασουλῆς τῶν ἀπέκρουσ. Ἔτι δὲ, ὅταν ἀνάπτῃ τὸ σιγῶρον τοῦ, νὰ εἰπῆ τὸ σπῆτό τοῦ εἰς τὸ ἐπιτόνῃ κόπελλον καὶ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ χαλίου τῆς αἰθούσης.

— Τὸν Παπῆν ὑπεδύθη ὁ Μαρξίος τὰ ὀλίγα τοῦ λόγιου τὴ εἶπε καλῶς.

— Τὸν Μοσχάτον ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελάκης καλῶς καλὸν εἶνε ὅταν εὐρίσκαται εἰς τὴν σκηνὴν νὰ περιπατῇ, νὰ κἀθῆται ἢ νὰ ἴσταται ἑλευθέρως καὶ ἔχῃ νὰ κρατῆ τετραμῆνον τὸ σῶμα τοῦ, τὴν κεφαλὴν τοῦ μῆλλον πρὸς τὰ ἄνω ὀφθαλμῆν καὶ τὰ μάτια τοῦ ἀγριεμένα.

— Τὸν Φραγκίσκον, ὑπεδύθη, ὑπεδύθη ὁ Σκορδίλης.

— Τὸν Παλέκην ὑπεδύθη ὁ Κλημανιώτης ἀρατὰ καλῶς.

— Τὸν Λουδοβίκον ὑπεδύθη ὁ Παπαϊωάννου ἐπαίξεν μετὰ πολλῆς ἐπιμαλείας καὶ χάριτος καὶ μὴ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην διέπικασε πολὺ καλῶς τὸν τύπον αὐτὸν τοῦ ἑλθίου ἐπαγωγίου τοῦ φροντίζοντος δι' ἑα τὰ ζῶα καὶ διὰ τὸν... αὐτὸν τοῦ, καὶ ἀγαπῶντος τρομαρὰ τὴν μνηστῆν τοῦ τὴν λατοῦσουσαν τὴν συνομοταξίαν τοῦ... συζύγου τῆς!

— Τὴν Μπρούνον ὑπεδύθη ὁ Κουρὸς ἐπαίξεν καλῶς, θὰ ἐπαίξει δὲ καλλίτερα εἰάν ἔλασκον μερικαὶ ὑπερβολαὶ καὶ ὄθ κατὰ τὰς σκηνὰς τῶν συζυγικῶν ὄθθεν διαπληκτικῶν καὶ ἢ ἐπιτάξουσ τῶν γερωντικῶν χειρονομῶν, ἀκροάσεων καὶ κινήσεων.

— Τὴν Ζενῆ ὑπεδύθη ὁ Λαλαροῦν ἐπαίξεν ὅπως πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμαλείας καὶ χάριτος, μὴ τὴν διαφοράν ὅμως ὅτι ἔρινε νὰ φαίνεται παρὰ πολὺ ἢ Φλωρεντίνῃ τῆς «Κακοκεφαλῆς» καὶ ἢ Ἐρίττῃ τῆς «Μικρῆς Μαρκησίας».

— Τὴν Δολοράζ ὑπεδύθη ὁ Ρούσου ἐπαίξεν πολὺ καλῶς καὶ μὴ πολλὴν ἔρινε.

— Τὴν Σωτάνην ὑπεδύθη ὁ Μαρξίος ἦτο θυγρὰ καὶ πολὺ περιωρισμένη, καθὲ ἄλλο δὲ φαίνεται ἢ συζύγου τοῦ ἴουον κομῆου καὶ καλαισθητοῦ συζύγου τῆς Μοσχάτου.

— Τὴν Διονυσίαν ὑπεδύθη ὁ Κλημανιώτης καλῶς.

— Τὴν Ἀμβροσίαν, ὑπεδύθη, ὑπεδύθη τὸν Μπρούνον, ὑπεδύθη ἢ Τασόγλου ἐπαίξεν μὴ πολλὴν

ἐπιτυχίαν, διαπλάσσα καλῶς τὸν τύπον τῆς φιλοπεριεργου καὶ ἰδιοτρόπου γυναικῆς.

— Τὴν Ἰουλίαν, ὑπεδύθη, ὑπεδύθη τὸν Λουκιανὸν, ὑπεδύθη ἢ ἴδια Τασόγλου πολὺ καλῶς.

— Τὰ δικλείσματα νὰ γίνονται μικρὰ, κύριοι ἠθοποιοί, καὶ ἔχῃ νὰ ὑπερβαῖνον τὰ 25' λεπτὰ τῆς ὥρας, ὥστε νὰ ἀδμονῆ τὸ κοινὸν καὶ νὰ καταρεύγῃ εἰς διαμαρτορίας, ὅπως εἰς τὴν πρώτην τῆς «Ζηλιάρας».

— Τὴν πρώτην διδασκαλίαν τῆς «Ζηλιάρας» ἐτίμησαν 189!! τζαμπατζῆδες! Τὴν προηγουμένην ὅμως ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπαίθη ὁ «Μπαρμπα Λινάρδος», εὐρέθησαν 234!! τζαμπατζῆδες, καὶ τοῦτο διότι ἢ παράστασις αὐτῆ ἦτο ἢ ἀναδληθείσα ἑνεκα τῆς βραχῆς, ὥστε ὥστε οἱ ἠθοποιοί εἶχον διπλὴν προθεσίαν πρὸς ἕκαστην σημειώσεων.